

Mere samarbejde mellem kirker og kommuner

kan gavne socialt udsatte

Ny rapport peger på fordomme og manglende kendskab til hinanden som barrierer for et øget samarbejde – og viser at man ret enkelt kan nedbryde fordommene

I øjeblikket er der ikke det store samarbejde mellem kommuner og sognekirker om frivilligt socialt arbejde, men der er et stort potentiale for mere samarbejde, og hvis det udnyttes, kan der skabes en bedre indsats for udsatte borgere i Danmark. Det viser en ny rapport, som Center for Frivilligt Socialt Arbejde (CFSA) har udarbejdet for Folkekirkens Uddannelses- og Videnscenter.

Der er faktisk god vilje til at samarbejde, men mange steder har kirker og kommuner ikke opdaget hinanden som oplagte samarbejdspartnere på det frivillige sociale område. Og så er der også en del gensidige forestillinger og fordomme om hinanden.

I kommunerne kan der være en frygt for, at kirkerne kommer med en religiøs dagsorden og laver forkyndende aktiviteter. I sognekirkerne kan de være bange for, om de nu skal til at pakke alt religiøst helt væk. Derfor anbefaler rapporten, at de to parter mødes, hvis der er en anledning til et samarbejde, og snakker åbent om de forestillinger eller bekymringer, man har om hinanden. På mødet kan de få opbygget gode relationer.

Fordommene synes nemlig at forsvinde, når der først er opstået et samarbejde. De fleste kommuner, der deltog i den undersøgelse, som ligger til grund for rapporten, samarbejder med sognekirker. Og de er godt tilfredse med samarbejdet. Der er også en tendens til, at samarbejdet bliver udvidet, når det er etableret.

I Folkekirkens Uddannelses- og Videnscenter mener man, at der er taget væsentlige skridt på vejen mod færre fordomme og mere samarbejde med den nye rapport.

- Interessen for at skabe et samarbejde lokalt er spirende, og vi håber, at kommuner og kirker bliver inspireret af undersøgelsen og de initiativer til samarbejde, som projektet har i støbeskeen, siger Birgitte Graakjær Hjort, Center- og afdelingsleder i Folkekirkens Uddannelses- og Videnscenter.

Sognekirkernes rummelighed og forståelse er en styrke

Hvad er styrkerne ved at samarbejde? Kommunerne nævner især sognekirkernes lokale kendskab og brede netværk. At de kan rumme og har forståelse for udsatte grupper og kan nå dem på en helt anden måde, end det kommunale eller behandlingssystemet kan.

Kommunernes ansatte konsulenter på det frivillige sociale område har i det hele taget en relativt høj grad af forventning til, at et samarbejde med sognekirker kan være med til at løse en række sociale udfordringer. De fremhæver især områder som ensomhed, ældre samt flygtninge og integration.

Når kommuner og sognekirker arbejder sammen, handler det oftest om at udveksle viden og være i løbende dialog. Det kan være at holde hinanden orienteret om éns tilbud og aktiviteter, og kommuner henviser hyppigt borgere til sognekirkernes sociale indsatser.

- Vi prøver at formidle der, hvor vi ser, at der er et behov, fortæller en repræsentant fra en kommune.

- I alle hjem, hvor der er terminalpleje, besøger jeg hjemmene og fortæller altid om vågetjenesten. Og hvis vi i ældreområdet mærker, at der er en, der har lyst til eller brug for at tale med en præst, så formidler vi det.

Udbredte samarbejdsaktiviteter er også fælles arrangementer som f.eks. demensgudstjeneste for plejehjemsbeboere eller fællesspisninger for ensomme eller sårbare grupper.

Samarbejde udvikles ikke nødvendigvis bedst gennem overordnede visioner, politikker eller strategier. Samarbejdet virker, når medarbejderne og/eller frivillige fra sognekirker og kommuner mødes, får sat ansigt på hinanden og taler om, hvordan de kan supplere hinanden.